

כתב ומכתבים

חיבן החל הקשר
המויוחד שהיה לפס
עם רבי שריה עשרות
בשנים?

האמת, שההיכרות שלי
עם רבי שריה וצוק"ל החלה
כבר לפני כשישים שנה בשנת
תשי"ח, כשהייתי אברך צעיר וגרנו
בבני ברק סמוך לביהמ"ד אשלג ברח'
ירושלים פינת הנג"א, והזכרון הראשון
שלי מרמותו הפלאית היתה בכך שכל
יום לפנות בוקר כשהימים עודנו גם
את שנתו, שמעתי אותו מתהלך ברחוב
העיר ואומר בקול ובנעימות את ברכות
השחר או את התפילות הנילוות לו,
כמונה מעות וברקדוק רב, וכך שמענו
זאת מדי יום במשך תקופה ארוכה,
כשהתגוררנו כחמישים מטר סמוך
ליר ביהמ"ד בו היה מתפלל מדי שחר,
וכך בירדתי עליו, שמעתי על גדלותו
כתורה וכהלכה, ואף אמרו לנו שהוא
מתמחה בעניני קבלה ומנהג, ויש לו
הנהגות מיוחדות שראוי ללמוד אותן.
כך התקרבותי אליו הרבה, עד שחשתי
ברכות השנים אליו כתלמידו ממש, כפי
שצינתי לא אחת במכתביי אליו.

מה היתה ההתייחסות שבה עסקתם
יחדיו?

בכל השנים הללו הייתי מגיע הרבה
למעונו, ולא אחת בשעות לא שעות,
והיה זה עוד בזמן שלא היו רבים שהגיעו
והבידו רום גדלותו. בדרך כלל הייתי
מגיע למעונו עם מספר שאלות, והוא
היה משיב בפידוש על כל דבר וענין,
ולא היה עונה בצורה פסקנית את
ההלכה ודית, אלא היה מראה לי את
כל הדברים בארוכה במקורם, כשהוא
היה פותח את הספר ומבאר כל דבר. היו
דברים שתלויים היו במנהגים שונים,

לי - יבואי לדון בשאלות אלו, ראיתי שהענינים עמוקים מאד ושבחלקם לא התבארו כפוסקים באוסן ישיר כלל, באוסן שיש צורך לרמות מילתא למילתא, וכל דין ותשובה למעשה תלויה ומורכבת מפרטים ופרטי פרטים, אשר בהחסיר פרט אחד משתנה הדין מקצה לקצה, עד שבמקום אי אפשר לנסח כל הדינים הלכה למעשה בכל מקרה ומקרה על כל השלמותיהם, ומשום זה הצטמצמתי בעיקר רק בנושאים שהייתי ישירות בתוכן השאלות, אם כי בהרבה מקרים יצאתי גם תוך לשונו, ועל כל

1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 26

שריה דבליצקי
בניצחון. רחוב ירושלים 50
טל. 28-28-48

יחסו הנכבד לגדולי התורה...

כשתודיעו לו על פטירת מרן הגרא"מ שך וצוק"ל מיד הגיב ואמר - 'הריני מקבל עלי תענית'! ואמר אחר כך אחד מהתלמידים הכמנים שהכירו היטב - מולנו יכולים לקבל על עצמנו ללמוד לע"ג מרן וצוק"ל ולהתחזק לע"ג, אולם לקבל תענית רק רבי שריה יבול ולפני כמה שנים הגיע להוסיף את רבי שריה וצוק"ל שיהיה סגור בכרית לבנו, ושאל אותו מדוע לא נותן לאכיל או זקנו שיהיו סגור, והשיב לו שאינו רוצה לתת להם מפני שאינם שומרי תומ"צ כראוי, ואמר לו רבי שריה 'אני נוגע בדבר ולא יכול להכריע לך בזה, לכן לך לרשכבה'ג מרן ראש הישיבה הגרא"ל שטיינמן ותשאל אותו כי הוא יכול להכריע באמת, ואכן הלה הלך למרן וצוק"ל, והוא ייעץ לו שיתן זאת לרבי שריה וצוק"ל.

וסיפר תלמידו רבי אהרן ברנר שליט"א - ערבתי קונטרס משאלות ששאלתי במשך השנים את רבי שריה וצוק"ל ואת רשכבה"ג מרן שר התורה הגר"ח קניבסקי שליט"א, והבאתי לו שיעבור על חלק השו"ת שהבאתי ממנו קודם הדפסתו, ולאחר כמה ימים החזיר לי את הקונטרס מלא בהגהותיו והערותיו, ואף כתב הסכמה על הקונטרס, אך רסר אחר כאב לו מאוד: כשראת שהקובץ מכיל שו"ת ממנו יחד עם מרן שר התורה שליט"א ואמר מיד כדרכו בלשונו הקצרה - 'זה לא מתאים...', ובשל אי חסר כוונתו, חזר ואמר - 'זה לא כבוד...' תוך כדי שהוא מצביע על חלקו של מרן שר התורה שליט"א שהכניסו אותו בכריכה אחת עם תשובותיו.

סנים תורה אפשרות פחות או יותר לענות למעשה על כל שאלה הקשורה בנושאים אלה, עקב החומר היסודי שסודר באן, ובהשתנות הדין כפי תוכן השאלה לפרטיות.

והמעניין מכל היה, שלכל מקרה שהוא ענה לי בפרטות, חשתי כיצד הוא נכנס לתוככי המיקרה כאילו מדובר בכך משפחתו, עם כל הרגישות והמסירות בצורה שאין לה אחורע. זה הפליא אותי מאד באותם ימים. כך לדוגמא, כשענה לנו באופן מעשי שאין להודיע לקרובים מתי הוא יום ההוצאה של יקודם מהקבר הזמני לקבר החדש, כדי שלא לחייבם באכילות תענית רק ביום ההוצאה ולא ביום ההכנסה, והחל לומר, שלמרות שיתכן והדברים יסמחו לדעת זאת, אבל הרי העיקר אצלם היא ההכנסה לקבר החדש, והיא אינה כחייבת באכילות וזאת ניתן לפרסם ולומר להם. ראו בחוש איך כל מקרה שכזה יצא מתחבובת נפשו עם רגש וכאב ממש.

ומרה לבם שאלה מיוחדות שענה להם

ברוחם בינתו המיוחדת?

היתה שאלה מענינת ששאלתי פעם על עובדה המתרחשת לדאבון לב משתדלים מצווים ר"ל למסור את גופם לאחר מותם לאנשי מדע, והנחה בזה הוא שבעבור שנה מחזירים את האיברים לקבורה, ושאלתי, האם צריך לדונם כפי שאין להתאבל עליהם בגלל מעשה זה, או שהיות והם עושים כך מחמת המחשבה שיש בכך עזרה לאדירים, נמצא שאינם עושים כן מחמת הדאגה בפירה, ואם צריך להתאבל, במתי יעשו כן, האם יתחילו להתאבל אחרי שנה או מיד במסירת הגופה.

במקרה נדיר זה שלא סדגלו כתב לי, שהוא נכבד בדבר, ואינו יכול לתת לי תשובה בהחלט, כי אם מדובר בעמדין העושה מעשה עבריות, לא צריך להתאבל עליו כלל, ואם הוא אנוס או שונג קשה לדחות את האכילות לאחר שנה, והוא נזהר משאלות זה היתה שאלה נדירה אצלו שלא ענה לי עליה בהחלט. הקשר הזה נמשך לאורך שנים אינסופיות...

אכן, היה לנו קשר רציף, וכשאנו

לו הקונת אני מרחתי ופרטתי את כל השקלים שלי ודיוורתי ביו להביאם אליך בסוכות. אני חיותי בסדר גמור. והקבול השיבו אתה בסדר גמור. אבל כעת לא יוכלתי מעד. עליו ידעם. והגמשה - המשיך רבי שריה - אשתו מגיעה עכשיו לשמים ואומרת שבעד לה שבר גדול. כי בעלה נחשב ת"ח וצריך גדול. אבל עכשיו מתבאר

נפטרה יצא מסע ההלוויה בת"א, וביקשני שאבא להשתתף בהלווייתה כי מיהתי או כים בת"א ובעת שישם שבעה של תענית שלו סיפר לי ת"ח שהיה נוסח א. שלאחד התפילה הנישם רבי שריה וצוק"ל על כסא האבנים ואמר, משה הקבול שבעה בית למישהו והקונה הגיע ושיחם לו בחולות, חביש הקבול ופסקו הדיוורים מושיבים. אחר

אחד מאלו שהכירו
את הגה"צ רבי שריה
דבליצקי זצוק"ל, עוד
מתקופת צעירותו,
הינו הגאון רבי
אפרים צמל שליט"א
מחשובי הת"ח
בירושלים, שכיהן
בעברו כרב בתל אביב,
והיה בקשרי תורה
והלכה מסועפים
עמו ואף התייעץ
אתו רבות | המו"מ
ההלכתי וההכרעות
בדבר התרת עגונות
במלחמת יום
הכיפורים | כיצד הורה
לנהוג בדברי הלכה
ייחודיים שהכריע |
כיצד התמסר לפייס
אדם שנפגע על ידי
אחר? ומה הגיב
כששמע על הרצח
הנתעב בחלמיש | עול
תורה, עול עם חברו

לקראת ברכת המזון כבר הניח התפילין
בנוכחותי ובירך.
כשישבתי עמו לא אחת, ראיתיו כיצד
הוא עונה לשאלות קשות כמין מימרא.
פעם אמר בחיך, שאם מישהו יש לו
חששות שהיה צריך לתת יותר מעשר
כספים ממתנות שקיבל וכדומה, אם רק
פעם אחת מהתנים ילד, כבר מכסים בכך
את כל הפערים שישנם בחובות למעשר
כספים.
היה לכם קשר מיוחד עמו בימי
מלחמת יוה"כ"ם, במה המדובר?
בשנת תשל"ד פרצה מלחמת יוה"כ"פ
שהפילה הללים רבים בקרב החיילים
היהודים, וביקשו ממני לעסוק בנושא
העגונות הרבות שנותרו אז, מהמת
שהיו הרכה נעדרים שלא זיהו אותם
וקברום בינתיים קבורת עראי, וקיוו
דרך פרטים שונים להגיע בהמשך

לזיהויים המוחלט. זה עורר שאלות
שונות ומורכבות שנגעו לאופי הזיהוי,
ואף שאלות סבוכות בעניני אבילות,
ממתי יתחילו לשבת שבעה ולומר
קריש וכדומה.

כשראיתי כי השאלות כבדות משקל,
העליתי את כל השאלות על הכתב
בפירוט, שלחתי לרבי שריה זצוק"ל
מכתב עם י"ה שאלות, והוא ענה לי על
כך בקונטרס שלם שכתב בתוך יממה,
ולאחר מכן אף הוציא זאת בקונטרס
שלם שנקרא על ידו 'מתי מלחמה',
כשבראשו הוא מביא את מכתבי
המפורט עם השאלות הסבוכות. בשעתו
לא הסכמתי ששמי יוזכר במפורש
מסיבותיי. הוא ריכז שם כל התשובות
המפורטות שלו לכל שאלה ושאלה
שהראו בקיאות נדירה וגאונות ברזי
ההלכה בפירוט לכל דבר, ולימים כרכו

האחריות מחייבת לגדול!!!

**מִן הַחוּ"א וְצוּק"ל הַטְרִיחַ
עֲצָמוּ לַעֲשׂוֹת כָּל הַהִתְרַת נִדְרִים
וְהַמַּעֲמָד, כִּאִילוּ הוּא 'מַתִּיר נֶדֶר'
עַם כָּל הַסֹּדֶר הַמִּקְוֵב לַהֲתַרְהָ זֶה
רַק כִּדִּי שִׁיְהוּדִי לֹא יִכְלֵם חֲלִילָה**

היה זה בביקורו של יום חורפי בשנת תשע"ז. ירענו כי אם חפצו אנו להשיג את הגאון הצדיק רבי שריה צוק"ל, חזן הסובב ביות הוא להגיע לבית מדרשו עם שחר מיד לאחר תפילת ותיקין. וב לפני כשנתיים הגענו בלוויית בננו שנכנס לעולמה של תורה וביקשנו עצה וברכה לעלייה בתורה עם כניסתו לפרק חורף והמשמעותי בחייו, בעולם הישיבות.

רבי שריה בירכו בחום. ומיד שאל: מה השאלה שלשמה באו אליהם?

הבנו שלבטח הוא מתכוון שאלה בהלכה, אבל הרהבנו עיו ואמרנו כי לא באנו למד דבר בהלכה, אלא באנו לבקש ברכה מיוחדת לרגל כניסתו לעולם הישיבות של בננו, המבקש עצמו כיצד גדלים באמת.

לשמע הדבר מחדד עמנו רבי שריה את השאלה, ומבקש לדעת מה אנו חפצים לשמוע, כי אם באנו לקבל הכוונה, ישנם ראשי ישיבות בכל מקום שלבטח יכולים הם להתוות דרכו של כל בחור בעלייתו בהתאם לאורחותיו. הסבתנו לדבריו, וביקשנו לוודא את השאלה - 'איזו עצה דרב היה מייצק לבחור שיסמך על עצמו וכך יוכל באמת לגדול'?

רבי שריה בדרשו האבהית נענה בחפץ לב, ואמר מרבות מיוחדת - 'שיקבל על עצמו להגיע כמה דקות לפני התפילה ולהתכוון לתפילה, וכך יתחיל את סדר יומו אחרת. כסידע שהוא יאמר מחייבת אותו להמשיך את אותו קשר איכותי שהחל בו עם שחר עם בוראו'. בנוסף אמר, שכדאי לקבל על עצמו להתחוק בברכת המזון מתוך סידור, ואולי גם לאומרה מילה במילה מתוך סידור, היות וזו התפילה הכמעט בודדת שהיובה הוא מראודייטא.

לאחר מכן הוא הוסיף במסר מחשל שנגע לאורחותיו של כל בן ישיבה 'דברים אימרים כיום שאינם חשים מספיק טעם בתפילה ובלימוד, ואת משיב שאין הם מתכוונים באמת למי הם מתפללים ולמי הם עומדים בתורתם. רק מי שמקשר עצמו עם בוראו יודע שהתפילה אינה נעשית באופן מלומדה כי כך הורגל מקטנות, אלא מדי יום מחדש הוא מכין עצמו לקשר המיוחד שיש לו עם הבורא, הוא גורם לכך שכל סדר יומו יתחיל ברגל ימים, וכך הוא

שהרולרים שלי מוסיפים. ואז הוסיף ואמר: אבל בשמים זה לא כך, בשמים אפילו מחסנה טובה הקב"ה מצרפה למעשה, וזאת הנחמה שלי, ואז פרץ בבכי נסער שדיגש את כל הסובבים.

גם לאחר מכן כשעברתי לדור בירוסלים היה מרים טלפון הרבה ושואל בשלומי, וכשתני נישג אליו כל פעם הוא התעניין בי וביקש למסור לי דרישת שלום, וכך המסכתי להגיע אליו הרבה ולהזדעק בו באורחותיו, ותמיד יצאתי ממנו מוקדם מחדש.

תוכלו לספר לנו דוגמא ממה היקממתם במיוחד?

אציין סיפור מיוחד שמאפיין את רגישותי לזולת שלא היה לה אחר, זה היה בערב ימי כשבאחד מבתי הכנסת התפתח דין ודברים בין אחד הגבאים לאחר התפללים, בדבר שלא נגע לאורחות בית הכנסת אלא לענין אחר צדדי. הגבאי בעס עליו ואמר לו שהוא מבקש ממנו שיעזוב את בית הכנסת. היהודי נפגע מאד מכך ובלית ברירה עבר להתפלל בבית כנסת אחר. הסיפור הגיע לאוזניו, וממרום שנותיו והולדתו הרבה, לא ויתר וקם ועשה מעשה. למרות שהוא לא היה מעורב כלל בנושא ולא חלק מהוויכוח, כיוון שהיה נוכח בזמן הפגיעה אף שלא הרגיש כלל שזה מתרחש, הוא הלך לבית הכנסת שבו התפלל באותה עת אותו ידודי שנפגע, ופייס אותו ודיבר על לבו מה הרבה, וביקש להרגיעו, ורק לאחר שראה שנגע לגמרי, חזר לביתו בשמחה.

אם רוצים לציין את דמותו המיוחדת רבת הנוגות, מה מיוחדת אישיותו?

דומני שהעיקר בדמותו היה שכלל דבר וצדע שעשה באורחות ימי חייו הכל עשה על פי השולחן ערוך וכללי ההלכה והמנהג שהיו נהגין לו היטב בשבילי ביתו, ודאו שכל הליכותיו הן כך. ויכול לציין מספר דוגמאות לכך: פעם השתתף בשמחת בר מצוה

בשידור ישיר מן הכותל

ואמר לי: 'יהודי זה ככל הנראה אין לו כל שיג ושיח בחלום, ולא הבין כלל מה שאמר עתה, לבן. אין כאן כל 'התרת גדרים' לך שוב והבא יהודי בר אריותו. לך את נדרך, התפניתו לחיובים כמה יש לחיות בברית, להיות, שמרן החז"ל וצוה"ל המרית עמו לעשות כל המצוות הנדרים והמצוות, באיזה הוא 'מליך נדר', עם כל המדרש המצוי: 'לחזקתו, רחמי שיהיה לו לא יכלם הלילה'.

ואגב, באותו מעשה גילי, שמרן החז"ל איש לא חלק על הנהגתי לעשות התרת גדרים על כל דבר שאני מפסיק לעשות מכל ההנהגות המצוות, כמו מצוות, וללכת בגדרים בחסדי כאב וכדושה נואם העירו תלמידיו, שישנים האחרונות שבאר נתלש והתקשה לעמוד בכך, אמר לא אחת, ואם היה יודע לא היה מקבל וכדושה, והיה עושה התרת גדרים באמצעות כל שלושה שידעיים משהו מהעניין עצמו שלא יהיה כמו אותו מורה המרן החז"ל אמר שלא נקרא הרבה התרת גדרים כדון.

הרבה היה מניע הרבה למניעו של מרן החזון איש, זכיתי שפעם אף ביקר אותו, היה זה מנע דודי שנקשרתי ל'שיל' רפואי בני ה"ח אסותא בתל אביב לפי המינה, ר"ד, ר"ח, פריי, וביום השני הגיע לבקרני מרן החזון איש וצוק"ל, השעה לא ידעת בזמני הביקור המבועים, והפקיד שעמד באותה עת בכניסה לבית החולים מנע ממנו מלהיכנס, ורק לאחר ששכנעוהו שזה האיש הוא מרן החזון איש נדול הדור, הוא נתן לו להכנס.

הייתי מאד נרגש וביקורו של גדול הדור, הוא נעמד ליד המיטה ולא התיישב על הכסא, ושהה במרדכי במישך כחמש דקות, בני ביתי אמרו לו באותה פגישה, שאני אינני אוכל בלום למרות מחלתי, והיה זה בשנת השמיטה שלא אכלתי ירקות מחמת כח, וגם בשר לא אכלתי, אלא רק לחם ועוד כמה מוצרים בודדים, כשישטע זאת מרן החזון איש, הוא פנה אלי ואמר בקול פסקני - תאכל, אתה חולה וצריך להיות בריא, אנחנו בולני חיילים של הקב"ה...

הרב ר. וילמן

עולה ומתעלה יותר ויותר, כך הוא הרבה גם בלימוד התורה, שאם ידע המור שכל התורה הגלגלת על ידו אינה כסאד החכמות, אלא היא תורת ד', והיא המהברת אותנו אליו ותברך, איש לא יוכל להתין לעצמו את התורה שבה הוא עמל, עד מהרה בהתבוננות שבזאת הוא יחיש בטעמה המיוחדת, שיתן לו כוח להתמיד ולהמשיך בכך ללא גבול, אך העיקר לדעת, שהאחריות שהיה לבחור היא תחייב אותו לגדול'.

ביקשנו להמשיך ולשוחח, אלא שהבנו כי לאחר תפילת הוותיקין בבית מדרשו, נוהג הוא למסור שיעור בהלכות לטון הרע, והקשבנו אף אנו לרבינו: תוך כדי הדברים אמר דבר מופלא שנחרט בנו המעיד יותר מכל על הליכותיו בקורס - 'אנשים חושבים שאני אדם תמים וניתן בקלות לדמות אותי, ואני, נתון להם שיחשבו עלי כן, כי מה אכפת לי, הרי בכך לא אבסל באיסורי בין אדם לחבירו, כי בצורה שכזאת לא ירצו לערב אותי במחלוקות ובמריבות שיש בין בני אדם, ואנצל מכך שלא אצטרך לשמוע לטון הרע, גם אם המספר הרוב שיש בהתערעלת, לא בטוח שהצדק עמו, ואני נכסל בכך'.

עם סיום השיעור אמרנו שבבקשים אנו לשמוע מעט מאורחותיו עם מרן החזון איש, שאולי נוכל לפרסמם לרבים במטאון מוסף שב"ק, הגאון רבי שדיה וצוק"ל נציאת באמרו, שאם אלו דברים לפרסם שמועתו ומכתו של צדיק לרבים, הרי שזהו זכות גדולה, תוך כדי הדברים, אנו מגלים שבמדרש המפרשים היה מונח מידור עם מונות שבו השתמש הרב בימי דת עולם, ומכיון רפי בולט גורד ממוסף שב"ק, לפליאתו, בהודו לנו הרב, שהיה זה המצוי קבלות מבית המוסר של 'קעלס' שהתפרסמו במוסף שב"ק באחת השנים האחרונות, והרב גור זאת לשומרו ולהתנהג על פיו בימי דת עולם, ולואת היותו בולט בסידורו המיוחד לימים אלו.

מה יכול הרב לספר לנו מאורחותיו של מרן החזון איש בימי העבר?

היה לי מעשה רב שמתנו למדתי מהי עבודת המידות המושלמת שניתן בה מרן וצוק"ל, בימי חרפי הוצרתי להתיר איזה שהוא גור, ולצורך כך עליתי לבית מעוני של מרן החזון איש וצוק"ל, ובאותו זמן ישב בביתו ת"ח שפלפל עמי בלימוד. מששמע מרן החזון איש רצוני נענה: 'הנה אני ות"ח זה, כבר שנים אנו, עתה צא נא הוציאה והבא יהודי נוסף, כדי שנוכל להתיר לך את נדרך בבית רין של שלושה'. 'צאתי והכנסתי עמי יהודי שמצאתי בחוץ ולא היה חכם דיו, וכשנכנס החל מרן החזון איש לברר הפתח שיש לי להתיר את הנדר. לאחר מכן התיישב ועשה התרת גדרים ברת וכדון בכל פרטיה ודקדוקיה, ושלושתם ענו בקול רם - 'מותר' לך, מותר לך, מותר לך'. משיצא אותו אחר מביתו, נענה החזון איש

שהוא ראה אותה נשאר לעמוד מלא קומתו מפני כבודו.

דקדוק ההלכה בלט מאוד בעניינים שגבול אדם למקום...

לא, ככלל היה נזהר מאוד בענייני בין אדם לחברו, ועוד בצעירותו עמד לחזק את ענייני שמירת הלשון, והיה רגיל על לשונו לומר, על המקרא 'ואנשי סדום רעים וחטאים לד' מאד', שיש אנשים שמחמירים ומדקדקים מאד במה שנוגע לד', אבל הם רעים וחטאים בענייני בין אדם לחברו. צריך להיזהר בשניהם. ענין זה התבטא בכך שמדי בוקר נטל לידו את העיתון ומיד מפנה את מבטו לתחתית העמוד ואומר 'ק-ל נא רפא נא לה...'. ומזכיר את החולים הכתובים בעיתון. ולאחר אמירת 'תיקון חצות' היה עורך מי שבידו ומזכיר הרבה שמות לישועה, ורבים נושעו מכך.

המחשבה על האחר היתה אצלו מופלגת, לפני שנים רבות לקראת סיום הקרנציה של הנשיא האמריקאי בוש, נודע לרבי שריה זצוק"ל שיש באפשרות הנשיא לחנון אסירים, ומיד נסע למרן הגרי"ש אלישיב זצוק"ל וביקש ממנו שיבקש מחברי הכנסת לפעול לשחרורו של אסיר מסוים. ולמרות שהיו לו ספקות ועניינים רבים בהלכה שהיה שמח לדרון בהם בפגישתו עם מרן, לא עשה דבר וזולת פדיון שבויים. לאחר שיצא מבית מרן זצוק"ל הביע מרן את התפעלותו הרבה מכך שאדם כזה שהומן כה יקר עבורו ובגיל כה מופלג טורח ועולה עד לירושלים למטרה של פדיון שבויים לאדם שאינו מכיר כלל, וזאת משום שלא היה לו הברל בין אדם קרוב לרחוק, הכל היה אצלו בשווה.

כשאירע הפיגוע הנורא ונרצחה משפ' סלומון הי"ד לפני כמה שנים בליל שבת בישוב חלמיש, ביום ראשון בבוקר כשפתח את העיתון, קרא באוזני מקורבו את שהיה כתוב מתחת לכותרת 'האלמנה הטרייה - ביתי נחרב לעולם', ופרץ בבכי למשך כמה רגעים כשלא יכול היה לשאת זאת.

אבוא אל הספר תורה ובאמת קבע זמן עם אחד מבני הקהילה שיבוא לקחתו לבית שבו היה מונח הספר והגיע וכתב אות ובידך את המשתתפים.

זהירותו בכל דבר הלכה היה לפלא ומופת, כפי שסיפרו באחרונה שהגיע אחד ממתפללי המגין הקבוע בבית מדרשו בבוקר, וביקש ממנו שיכתוב לו הסכמה לספרו, ולא נתן לו ופירש טעמו 'שכבר אינו כותב כלל הסכמות לספרים', אך כעבור כמה חודשים קורא לו הרב ומביא לו הסכמה מכובדת על ספרו, והרב הרב היה לפלא. לאחר מכן התבררה האמת, שאחר מבני משפחתו הוציא ספר ולחצו עליו לתת הסכמה, וניאות לכך, אך לפני שנתן את ההסכמה לאותו בן משפחה, אמר, שצריך הוא לתת הסכמה לאותו אדם כיוון שאמר לו שלא ייתן לו הסכמה כיוון שכבר אינו כותב הסכמות, ואם עכשיו יכתוב הרי זה נראה כשקר.

ואתן דוגמא נוספת לדקדוק ההלכה: היה באירוסיו בנו שליט"א, המעבר לעזרת הנשים היה מאחורי עזרת הגברים כאופן שראו את העוברים שם, וראו שרבי שריה זצוק"ל עומד במשך זמן מה ולא מוכן לשבת. למרות שביקשו ממנו כמה פעמים שישב הוא סירב ולא נימק טעמו, עד שנתבררה הסיבה: אמו עברה שם בדיוק באותו זמן, וכל זמן

לבן אחר מנכיי הדעת שבבני ברק, ורבי שריה זצוק"ל נעמד בפני הקהל והפליג בשבח אבי הבן עד מאד ובירכו עד בלי די, ולמרות שהורגל תמיד להלל ולברך, כפי שמצאו בפנקס קבלותיו מהיותו נער צעיר שבו קיבל על עצמו 'להיות מאיר לכל אדם ולדבר בשבח', היה הרב יוצא דופן. כשיצא מאותה שמחה, שאלו אחד מסובביו מה ראה לנכון לשבח כל כך את אבי הבן שאינו מקרוביו הגדולים דוקא, והוא ענה תשובה שהדהימה את כל שומעיה:

'ברעתי היתה שלא קיבלתי הזמנה לבר מצווה זו, אלא, שלמעשה התברר לי לאחר מכן שאכן קיבלתי הזמנה ורק שלא ראיתייה עד לאחר זמן, ולכן חשתי למבואר בכרכות שהחושד את חברו בדבר שאין בו שצריך לפייסו, ולא עוד אלא שצריך לברכו, ולכן היות וחשדתי אותו בכך, הוצרכתי לקיים דברי הגמרא ולברכו כראוי, וזאת עשיתי ביום שמחתו לקיים הדבר'.

כך נהג כשפעם אחת הגיעו אליו מקהילה מסוימת וביקשוהו שביום פלוני חפצים הם להביא אליו ספר תורה חדש שעתה מסיימים כתיבתו, על מנת שיכתוב אות בספר העומד להיכנס לבית מדרשם. הוא שמע את מבוקשם ותמה בקול - הספר תורה יבוא אליי?? כזאת לא יהיה, ופסק בנחרצות - אני

תודתנו לרה"ג רבי יעקב וינוגרד ולרה"ג חזקיהו יוסף פרצוביץ שליט"א על שהעמידו לרשותנו את אוצר התמונות